

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 54.

Anden Session.

21de Møde.

Onsdagen den 6te November.

(Forts.)

Nothe (forts.): Det staaer, efterat en Lovbestemmelse, som den jeg har foreslaaet, er antagen, Enhver frit for at anbringe hvilke somhelst Mærker, han vil, paa sine Varer, og jeg troer, at den samme Opfordring, som allerede nu efter min Anskuelse er tilstede for den lovgivende Magt til at træffe Foranstaltninger, for at sikke Fabrikanterne mod Eftergjørelse af deres Fabrikmærker, i hvilken Henseende vor Lovgivning er høist mangelfuld, fremdeles vil blive tilstede ligesom Tilfældet er nu, men denne Mangel har jeg ikke troet at kunne afhjælpes ved et Lovforslag som dette. Men her er Tale om en Foranstaltning, som er aldeles isoleret, og som træffer kun ganske enkelte Fabrikanter, en Foranstaltning, som aldeles støtter sig til den hidtil bestaaende Toldlovgivning og alene er begrundet i denne; der er egentlig kun Tale om 3 Arter af Fabrikater, nemlig af uldne Varer, Tobak og Cichorie. Det er nemlig bekendt for Enhver, som har fulgt vor Handels og Toldlovgivnings Udvikling, at det tidligere var forbudt at indføre en stor Mængde Varer fra Udlandet. Efterhaanden, som man gik over til friere Principer i den Henseende, troede man at maatte beskytte den indenlandiske Fabrication mod den fremmede Concurrence ved saa betryggende Forholdsregler som muligt, og navnlig ved at paalægge de fremmede Varer en høj Told, hvis rigtige Orlæggelse man ikke troede at kunne kontrollere, med mindre man forpligtede de indenlandiske Fabrikanter, som tilsvirkede Varer af en bestægtet Art, til at forsyne deres Varer med et Mærke, hvorved deres indenlandiske Oprindelse kunde godtgjøres, at det saaledes kunde blive muligt for Toldvæse-

net, naar det i Overensstemmelse med de bestaaende Anordninger foretog Efterforskninger efter ufortolbede fremmede Varer, med Bestemthed at kunne vide, om de, som det foresandt, vare fremmede eller indenlandiske. Derfor skulle disse indenlandiske Varer, saaledes som det var bestemt indtil 7de October, forsynes med en Stempling af Toldvæsenet, efterat de vare forsynede med Fabrikmærket. Disse Bestemmelser ere efterhaanden for de fleste Vareartikler succesfuldt ophævede og bestaae nu kun for de 3 Vareclasser, jeg har tilladt mig at nævne, og hvoraf Bestemmelsen med Hensyn til den ene, nemlig Cichorie, dog væsentlig maa antages at være begrundet i det Toldforbud mod Indførelse af fremmed brændt Cichoriecasse, som bestod indtil for faa Aar siden. Naar nu al Toldstempling ganske ophæves, bortfalder ogsaa aldeles den Grund, som var tilbage, for at fastholde Forpligtelsen til at disse enkelte indenlandiske Fabrikanter mere end alle Andre skulde forsyne deres Varer med et af Regjeringen autoriseret Mærke, og, naar saaledes Grunden til en Foranstaltning aldeles bortfalder, synes det mig ogsaa naturligt, at man samtidig dermed lader selve Foranstaltningen bortfalde. Man har indvendt herimod, at dette ikke var et passende Sted til at foretage en saadan Forandring, idet Bestemmelsen om Fabrikmærket hører til Næringslovgivningen, og her tale vi om en Beskatningslov. Men først maa jeg dertil svare, at, naar der er Tale om Indfrænkninger, det være nu større eller mindre, i den Næringsfrihed, som jeg ønsker at see gennemført, og disse Indfrænkninger have knyttet sig til bestaaende Beskatningslove, og disse Beskatningslove forandres saaledes, at Grunden til Indfrænkningen bortfalder, og man da imidlertid lader Indfrænkningen bestaae og træster sig med, at der i sin